

Abstrakt

Cílem této práce bylo vytvořit vhodný analytický model, na jehož základě bude možné provést srovnávací analýzu originálního a dabovaného filmového dialogu z hlediska interference na prozodické rovině, konkrétně v rámci intonace, tuto interferenci popsat, pokusit se objasnit její příčiny, vyplývající z určitých systémových rozdílů mezi zkoumanými jazyky, a zhodnotit její dopad na předávané sdělení, zejména s ohledem na charakterizaci postav a jejich recepci na straně diváka. Na základě zkoumaných parametrů analýzy se interference nejvíce projevila v souvislosti se zvýšenou hlasovou polohou a intonačním rozpětím, přičemž její dopad spočívá zejména v dojmu afektovanosti a zpěvnosti dabingu a ve změnách charakterizace postav; její příčinou je pak odlišné, výraznější využití intonace v angličtině, která oproti češtině využívá tento zvukový prostředek jak k signalizaci AČV, tak k vyjadřování expresivity. Velmi přínosné bylo zapojení strukturního přístupu k dramatické postavě dle Levého (1971), díky němuž model překvapivě umožnil odhalit zvláštní typ interference, pracovníě pojmenovaný jako „přenesená“ interference. Tento typ interference vzniká v případě, že dabing přebírá dominantní zvukové prostředky originálu a uplatňuje je i v místech, kde tak originál nečiní. Důsledkem je opět změna v charakterizaci postav, zejména pak určité ochuzení či jejich typizace.